je potrzeba obrzezać, rozkazać też, żeby zachowali zakon Mojżesza".[1])

Po wielkiej rozprawie pierwszy ten Sobór kościelny rozstrzygnął: nie nakładać na nawróconych z pogan prawa Mojżeszowego jako „jarzma, którego, jak mówi św. Piotr, ani ojcowie nasi ani my znosić nie mogliśmy". Zobowiązać ich jednak, „aby się wstrzymali od potraw ofiarowanych bożkom, od porubstwa, od pożywania mięsa zwierząt uduszonych i od krwi".[2])

Z całego zatem rytuału, czyli prawa obrzędowego żydowskiego pozostał tylko zakaz używania mięsa zwierząt duszonych i krwi. Zakaz ten pochodzi ze Starego Testamentu, musiał mieć bardzo ważne podstawy, kiedy go zachowano, usuwając olbrzymią ilość innych przepisów. Musimy się mu bliżej przyglądnąć, by zrozumieć jego doniosłość.

Już w Księdze Rodzaju powiedziano, że świat roślinny ma służyć za pokarm tak dla człowieka jak i dla zwierząt.[3])

Zwierzęta zaś i rośliny mają służyć za pokarm człowiekowi. „Wszystko, co się porusza i żyje, będzie wam za pokarm... wyjąwszy, że mięsa z krwią jeść nie będziecie".[4])

Rozkaz ten Boży miał na celu powstrzymanie człowieka od okrucieństwa i od krwiożerczości, miał go uszlachetniać i skłaniać do łagodności względem zwierząt. Powtarza go z naciskiem pra-

[1]) Act. 15. 1—5.
[2]) Act. 15. 10, 19, 20.
[3]) Gen. 1. 29—31.
[4]) Gen. 9. 3, 4.

wo Mojżeszowe, zaznaczając: dusza każdego ciała we krwi jest, przeto rzekłem synom Izraelowym „krwi wszelkiego ciała jeść nie będziecie, bo dusza ciała we krwi jest, a ktokolwiekby ją jadł, zginie".[5])

Człowiek którykolwiek z synów Izraela, czy z przychodniów, którzy są gośćmi u was, jeśli łowem albo ptasznictwem schwyci zwierzę albo ptaka, które się jeść godzi, niechaj wyleje krew z niego, a okryje ją ziemia".[6])

II.

UBÓJ RYTUALNY NIE MA ŻADNEGO UZASADNIENIA W PRAWIE MOJŻESZOWEM, A TEMSAMEM NIE NALEŻY DO PRZEPISÓW RELIGJI ŻYDOWSKIEJ.

O sposobie zaś wylewania tej krwi czyli o zabijaniu zwierząt nie mówi Prawo Mojżeszowe wcale. Jedynie tylko drobiazgowość rabinów wytworzyła osobny rytuał o uboju **„szechita"**, podany w traktacie talmudycznym „Chulin".

Przeciw temu twierdzeniu, które wypowiedziałem na odczycie w dniu 21 marca 1935 r., wystąpił Rabin Prof. Warszawskiego Uniw. Schorr z wyjaśnieniem, które nazwano „autorytatywnem".[7])

Według tego objaśnienia „źródło uboju rytualnego znajduje się w 5 Księdze Mojżesza, gdzie jest po-

[5]) Lev. 17. 14.
[6]) Lev. 17. 13.
[7]) Nasz Przegląd z dnia 26 marca 1935 r. Str. 7. „Opinja Profesora Schorra".